

[Reedtz-Thott.]

brygger klasse A-øl til eksport og derfor forsyner eksportflaskerne med smukke etiketter, guld kapsler o. s. v., må beregne sig en pris, der i detailhandelen ligger på over 1 kr. pr. flaske. Dette luksusøl fra de store bryggerier er dyrt, men dejligt, og det drikkes også en del herhjemme. De små bryggerier brygger imidlertid også en del luksusøl, klasse A-øl, som de ikke forsyner med guld kapsler eller andet dyrt udstyr, og som derfor kan sælges adskilligt billigere end det fint udstyrede luksusøl. Tillige har en del af disse bryggerier lagt deres anlæg an på at producere netop den slags øl og kan derfor gøre det til en noget billigere pris, således at det praktiske resultat for os øldrikkere bliver, at et antal små bryggerier kan sælge klasse A-øl til den samme pris, som man ellers i almindelighed må give for en pilsner, altså klasse I-øl. Dette betyder i realiteten en difference mellem de store og de mindre bryggeriers pris for denne slags øl på 25 øre, hvoraf op imod halvdelen skriver sig fra den mindre omsætningsafgift, som naturligvis pålægges det øl, der sælges til den mindre pris.

Man kan sige, at denne prispolitik fra et antal mindre bryggeriers side i nogen grad er bestemt af den måde, hvorpå skatten på øllet beregnes, altså af den procentvise afgift i modsætning til den ensartede hektoliterafgift, som man nu ønsker indført. Heri er der imidlertid efter min mening intet usædvanligt eller usømmeligt, idet alle erhverv må tilrettelægge deres drift i væsentlig grad under hensyn til gældende skattebestemmelser. Denne prispolitik, der altså går ud på at sælge klasse A-øl til klasse I-øllets pris, har for et antal mindre bryggeriers vedkommende betydet, at salget af klasse A-øl er blevet betydeligt forøget i de senere år, således at der ialt sælges 50 000 hl af denne ølsort om året. Heraf tegner de små bryggerier sig for over halvdelen. Man kan altså sige, at disse små bryggerier gennem en rationel tilrettelæggelse af deres produktion med denne specielle ølsort for øje og med en naturlig benyttelse af de forhåndenværende beskatningsmæssige muligheder har fundet et område, hvor det er muligt for dem at konkurrere med de store bryggerier, også her i København.

Jeg nævnte vist, at denne prispolitik har

betydet, at salget af klasse A-øl er steget til ca. 50 000 hl om året, hvoraf altså de mindre bryggerier i provinsen præsterer over halvdelen. Herved er der i virkeligheden skabt en forøgelse af beskatningens provenu, idet finansministeren efter de gældende beskatningsregler stadigvæk har fået 5 kr. mere i hektoliterafgift for hver hektoliter A-øl, som har taget pilsnerens plads. Der er altså fra et fiskalt synspunkt en fordel i at opretholde et system, hvor statskassen forøger sin indtægt, medens den foreslåede overgang til en ensartet hektoliterafgift uden tvivl vil gå så meget ud over salget af klasse A-øl, at finansministerens samlede provenu måske endog vil falde. Hvis den foreslåede hektoliterafgift indføres, betyder det, at klasse I-øl i fremtiden vil blive beskattet med 108 kr. pr. hl, medens klasse A-øl vil blive beskattet med 135 kr. pr. hl, altså en forskel i beskatningen på 27 kr. pr. hl mod i øjeblikket 5 kr. Denne afgiftsdifference har sit udgangspunkt i prisdifferencen for den pilsner og den luksusøl, som sælges af de store bryggerier; men det forekommer mig rimeligt at opkaste det spørgsmål, om denne afgiftsdifference nu er retfærdig, når forholdet i dag er det, at over halvdelen af alt det klasse A-øl, der sælges i Danmark, sælges til samme pris som klasse I-øllet, og når afgiftsdifferencen i øjeblikket kun er 5 kr. pr. hl. Jeg beder derfor den højtærede finansminister overveje, om der er mulighed for at udlævne denne skattedifference.

Desuden må det forekomme både uretfærdigt og uhensigtsmæssigt, at den flaske øl, der i fremtiden forsøges solgt til en mindre pris, faktisk beskattes procentvis højere, altså at det gøres umuligt at føre en effektiv priskonkurrence bryggerierne imellem. Jeg kan ikke med min bedste vilje se, hvordan dette skulle tjene hensynet til den frikonkurrence på dette vigtige område, som dog vist et flertal i denne sal bekender sig til.

I praksis bliver det jo sådan i fremtiden, at hvis et bryggeri f. eks. sætter prisen på en flaske øl ned med 10 øre, vokser skattens andel i detailprisen med ca. 5 øre, medens dets procentvise skatteydelse i dag er den samme, hvadenten det sælger øllet til en lidt højere eller lidt lavere pris.

Jeg har tilladt mig at gøre mig til talsmand